

Потішити віршем - Джерело

Написав Рибаків Віктор
Субота, 17 квітня 2021, 17:40

Потішити віршем

Ось першу проповідь почули ми,
Яка нам розкривала Боже Слово,
Вже й пролунали радісні псалми,
В яких ми щиро прославляли Бога.

Схилившись на молитву, за Христа
подяку віддали, за те, що й досі,
Продовжує Творець земне життя,
І кожен грішник, ще спастися в змозі.

Іде зібрання, свідчення, пісні
звучать, і я чекаю свою чергу,
Служіння бо таке, дав Бог мені,
Потішити віршем я винен церкву.

І я завжди хвилююсь, бо нема
упевненості, в тім, що вірш торкнеться
усіх, що дійсно я знайшов слова,
Якими відшукаю шлях до серця.

Я довго йшов до Бога, і тому,
Здебільше мої вірші сповідальні,
І я надію маю, що комусь,
Мій грішний шлях покажеться повчальним.

Можливо в церкві хтось із молодих,
У сумнівах, ваганнях пробуває,
І приклад мій скоріш його прийти,
До Бога з покаєнням спонукає.

А тим, хто в вірі здавна, з малих літ,
Хотілося б у вірші нагадати,
Що ми повинні стан духовний свій,
Постійно, до кінця перевіряти.

А де мені такі слова знайти,
Для тих, хто пробуває у печалі,
Щоб втішилися сестри і брати,
І віри в Божу милість не втрачали.

Писати вірш, заняття не складне,
Неважко римувати слово з словом,
Але в цій справі саме головне,
Це мати серце чисте перед Богом.

Потішити віршем - Джерело

Написав Рибаків Віктор
Субота, 17 квітня 2021, 17:40

І я молюсь щоразу перед тим,
Коли в руках ще чистий лист паперу,
Щоб напоумив Бог і просвітив,
І допоміг розкрити вірша тему.

І якщо я поставив за мету,
Прославити Творця в своєму вірші,
І за любов віддячити Христу,
То я напевно, церкву ним потішу.